

Nr 428

Av herr **Börjesson** i Glömminge **m. fl.**, *angående viss rätt till avdrag vid beskattningen för reparation och underhåll av byggnad.*

(Lika lydande med motion nr 369 i Första kammaren)

Vid taxering till inkomst av jordbruksfastighet får avdrag göras från bruttointäkten för reparationer och underhåll av byggnader, medan avdrag inte får göras för ny-, till- eller ombyggnad eller för grundförbättring därå. Motsvarande bestämmelser gäller för taxering av inkomst från annan fastighet eller rörelse.

Dessa bestämmelser tillämpas av taxeringsmyndigheterna synnerligen restriktivt, och även kammarrätten och regeringsrätten har i sina utslag tillämpat en mycket restriktiv hållning. Sålunda vägras ofta avdrag för reparationer, när annat byggnadsmaterial än det ursprungliga används eller när mindre omdisponeringar av byggnader företas.

Denna restriktiva tolkning av taxeringsbestämmelserna har gjort, att reparationer och ombyggnader ofta utföres så att största möjliga skatteavdrag skall kunna erhållas. Följden har blivit att reparationsarbetena ofta mera tar sikte på att återställa byggnaden i sitt ursprungliga skick än att få en byggnad, som motsvarar tidens standard och som kan utnyttjas rationellt.

Jordbrukets ekonomibyggnader befinner sig i en fortgående försämring i hela vårt land. Denna utveckling kan tillskrivas jordbrukets dåliga ekonomiska läge men också den restriktiva tillämpningen av avdragsrätten för kostnader för reparationer och underhåll. Inom andra näringar är förhållandet delvis likartat.

Ur allmän samhällsekonomisk synpunkt är det betänkligt, när gällande skattelagstiftning lägger hinder i vägen för ett mera rationellt utnyttjande av de ekonomiska resurserna, i detta fall byggnader. Enligt vår uppfattning bör man i stället eftersträva en lagstiftning, som stimulerar näringslivet att ständigt anpassa sin produktionsapparat efter den moderna teknikens landvinningar. En sådan verkan får en lagstiftning, som medger avdrag för underhåll och reparationer, som ger byggnaden en standard, som motsvarar tidens krav och inte stelt ser till återställandet till ursprungligt skick.

Enligt vår mening bör därför sådana ändringar göras i kommunalskattelagen med därtill hörande förordningar, att avdrag medges för underhåll

och reparationer upp till den nivå, som kan anses motsvara en rationell användning av byggnaden.

Med stöd av det i motionen anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om prövning och förslag till riksdagen om sådana ändringar i kommunalskattelagen, att avdrag för reparation och underhåll medges för kostnader för istandsättande av byggnad till en nivå, som kan anses motsvara en rationell användning.

Stockholm den 25 januari 1963

Fritz Börjesson
i Glömminge

Alvar Andersson
i Knäred

Erik Larsson

Erik Grebäck